

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. П., 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ани Харизанова

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ани Харизанова Гражданско дело №
20225220100898 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба от „А. Р. Б.“ООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление град С., район К. с., ул.“Г.“ бл.18, вх.Б, ет.1 ап.24, представлявано от управителя И. Л. М. срещу „У. Б.“АД с ЕИК **** със седалище и адрес на управление град С., район В., пл.“С. Н.“№7, представлявано от изпълнителните директори Ц. Г. М. и А. Т. и „АСВ“ЕАД с ЕИК **** със седалище и адрес на управление град С., ж.к.Л.-10, бул.“Д-р П. Д.“№25, офис сграда Лабиринт , ет.2, офис 4, представлявано от изпълнителния директор Ю. Х. Ю. в обстоятелствената част на която се твърди, че ищцовото дружество / с предишно наименование „Медитокс“/ е собственик на следните недвижими имоти: **1/ поземлен имот №40024**, находящ се в землището на село Г., ЕКАТЕ 14619, община П., местност „П. п.“, с площ от 2.407 дка, с начин на трайно ползване: стопански двор, при граници и съседи по документ за собственост: имот №400025-стопански двор, имот №400069-стопански двор, имот №400070-местен път, имот №400065-стопански двор, като имотът е образуван от имот №400015, който имот съгласно КККР на село Г., община П. представлява поземлен имот с идентификатор 14619.400.24, ведно със застроената в имота масивна едноетажна сграда – производствено хале със застроена площ от 423 кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.24.3, **2/ поземлен имот №40025**, находящ се в землището на село Г., ЕКАТЕ 14619, община П., местност „П. п.“, с площ от 10.328 дка, с начин на трайно ползване : стопански двор, при граници и съседи на имота по документ за собственост : имот №400044-производствен терен, имот №400069-стопански двор, имот №400024-стопански двор, имот №400065-стопански двор, имот №400067-стопански двор, имот №400022-стопански двор, имот №000349-полски път, имот

№000072-Път II като имотът е образуван от имот №400023 и имот №400021, който имот съгласно КKKP на село Г., община П. представлява поземлен имот с идентификатор 14619.400.25, ведно със застроените в имота сгради :предприятие за преработка на ориз и застроен с масивна сграда за техническо обслужване и ремонт на автомобили със застроена площ от 222 кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.1, масивна сграда-ремонтна работилница, преустроена в административна сграда със застроена площ от 166кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.2, масивна сграда –склад със застроена площ от 91 кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.3, масивна сграда –склад със застроена площ от 187.кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.4, масивна сграда –склад със застроена площ от 373 кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.5, масивна сграда-склад от 192 кв.м., масивна сграда – лаборатория с площ от 39 кв.м., масивна сграда- метален склад с вграден бункер за съхранение на жито от 247 кв.м.

Ищецът се легитимира като собственик на гореописаните недвижими имоти с нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в Служба по вписвания – П. с вх.рег.№10913 от 10.12.2013г., акт №12, том 40, дело 6144, дв.вх.рег.10891. Праводателят на ищцовото дружество „О. Т.“ЕООД с ЕИК ****/ с предишно наименование „С. У./ е придобило горните поземлени имоти и построените в тях сгради на публичен търг по изпълнително дело №2388/2011г по описа на ДСИ при РС-П. с Постановление за възлагане на недвижим имот , влязло в сила на 12.11.2012г., вписано в Служба по вписвания-П. с дв.вх.рег.№10555 от 22.11.2012г., том XLI, акт №24. Към момента на придобиване на имотите по гореописаното изпълнително дело по отношение на същите е налице учредена ипотека в полза на „У. Б.“АД договорна ипотека от ипотекарният длъжник „ЛМ“ЕООД с ЕИК 112091756 за обезпечаване задължението на длъжника ЕТ“Ю.-П. Г.“, вписана в Служба по вписвания-П. с вх.рег.№6075 от 07.08.2008г.,Акт №80, том IV,дело 4437. Учредената ипотека е заличена по отношение на описаните по-горе имоти, придобити от ищцовото дружество по искане на „О. Т.“ЕООД с ЕИК ****. Видни от издаденото от ДСИ при РС-П. удостоверение "О. Т.“ЕООД като купувач на ипотекиран имот не е поел обезпеченото в полза на „У. Б.“АД задължение по реда на чл.175, ал.2 от ЗЗД, поради което е извършено частично заличаване на договорната ипотека по отношение на двата гореописани поземлени имота и построените в тях сгради.

Твърди се, че въпреки заличаване на учредената ипотека по отношение на горните два имота, собственост на ищеца, неоснователно и незаконосъобразно, я вероятно и поради грешка тези имоти са описани като обезпечение по договор за цесия от 15.02.2017г., сключен между „Уни Кредит Булбанк“ АД като цедент и „Агенция за събиране на вземания“ЕАД като цесионер, вписан в Служба по вписвания-гр.П. с вх.рег.№1139 от 20.02.2017г., акт №35, том I , дв.вх.рег.№1138, тоест след заличаване на учредената върху процесните имоти договорна ипотека. С договора за цесия от 15.02.2017г.“У. Б.“АД прехвърля правата си по договора за кредит на цесионера „Агенция за събиране на вземания“ЕАД, ведно с обезпеченията- включително договорната ипотека, вписана с вх.рег.

№6075 от 07.08.2008г., Акт №80, том I, дело 4437, въпреки че същата към този момент е частично заличена по отношение на горните два имота, собственост на ищеца. По искане на цесионера с разпореждане на съдията по вписванията в Служба по вписвания-П. е извършено вписване вх.рег.№1139/20.02.2017г. на договор за цесия в книгата за договорните ипотeki чрез отбелязване по партидата на Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека №80 от 2008г. Твърди се, че в резултат на извършеното отбелязване на договора за цесия върху вече заличената договорна ипотека при издаването на удостоверение за вписвания, отбелязвания и заличаване по партидите на горните имоти, собственост на ищеца договорът за цесия се отразява като тежест, поради което извършените вписвания възпрепятстват и ограничават в съществена степен правата на ищеца като собственик по отношение на тези два процесни имоти. Така извършеното вписване на договора за цесия е недействително, тъй като на основание чл.179, ал.3 от ЗЗД заличаването погасява ипотека, поради което е вписано неподлежащо на вписване обстоятелство. При условията на евентуалност се твърди, че извършеното вписване представлява вписване на несъществуващо обстоятелство, доколкото вписаното обстоятелство, не е възникнало валидно в правната сфера на цесионера, тъй като същото е отпаднало/ погасено/ преди прехвърляне на обезпеченията с процесния договор за цесия.

Ищцовото дружество твърди, че за него е налице правен интерес от предявяване на настоящите иски- за несъществуване на ипотечно право в полза на ответниците „У. Б.“АД и „Агенция за събиране на вземания“ЕАД върху описаните в исковата молба недвижими имоти, както и иски за установяване на недействителност, в условията на евентуалност на вписване на несъществуващо обстоятелство, на вписването на договор за цесия върху процесните имоти, извършено с вх.рег.№1139 от 20.02.2017г , акт №35, том 1, дв.вх.рег№1138 на Служба по вписвания –П. както и за отразяване на съответното заличаване на извършеното вписване.

Моли се съда да признае за установено на основание чл.124 от ГПК, във вр.с чл.90, ал.1 от ЗКИР в отношенията между страните, че ипотечното право е погасено и учредената договорна ипотека в полза на „У. Б.“АД върху процесните имоти, собственост на ищеца е заличена на 20.12.2013г. и от тогава не съществува , а извършеното вписване на договор за цесия с вх.рег.№1139 от 20.02.2017г , акт №35, том 1, дв.вх.рег.№1138 на Служба по вписванията –П., е недействително, а при условията на евентуалност представлява вписване на несъществуващо обстоятелство. Моли се на основание чл.537, ал.2 от КТ във вр. с чл.88 от ЗКИР да се отмени извършеното от Агенция по вписвания, Служба по вписвания –гр.П. вписване на договор за цесия с вх.рег.№1139/ 20.02.2017г, акт №35, том 1, дв.вх.рег.№1138 по отношение на горните имоти , собственост на ищеца и да се постанови на основание чл.90 от ЗКИР заличаване на вписването на договор за цесия от 09.01.2017г, вписан в СВ-П. с вх.рег.№1139/ 20.02.2017г, акт №35, том 1, дв.вх.рег.№1138. Претендират се сторените по делото разноски.В подкрепа на твърденията си ищецът ангажира доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК от ответника „Агенция за събиране на вземания“ЕАД с ЕИК **** е подаден писмен отговор, с който се признават исковете. Сочи се, че

фактическите обстоятелства, изложени в исковата молба изцяло отговарят на действителното правно положение. Съгласно договора за цесия от 09.01.2017г., ведно с приложение №1 и приложение №2 цедентът „У. Б.“АД е прехвърли в полза на цесионера „Агенция за събиране на вземания“всичките си вземания , ведно с обезпеченията, привилегиите и принадлежностите, дължими от ответника ЕТ“Ю.-П. Г.“ включително на страница 6 от Приложение №2 като прехвърлени обезпечения са описани и процесните два недвижими имоти. Твърди се, че непосредствено след сключване на договора за цесия са предприети действия по редовното му отбелязване в СВ-П. . Договорът за цесия не е от първичните по естеството си актове, подлежащи на вписване в имотния регистър. Този договор има вторичен характер , тоест не се касае за вписване на вещна тежест, а за отбелязване към вече вписан първичен акт какъвто е ипотеката.Поради тази причина информацията за извършеното прехвърляне на вземане/ включително обезпечение/ се добавя в т.нар „свързани актове“. Последните следват безусловно съдбата на първоначалните актове, към които са отбелязани. Следователно в случай, че вписването на договора за ипотека е заличено, следва да се счита недопустимо отбелязването на свързан към него акт, доколкото вече липсва основание за това. Ответникът признава, че в настоящия случай се касае за грешка . Доколкото ипотеката върху прехвърлените с договора за цесия обезпечения е била частично заличена по отношение на тях още през 2013г. очевидно е невъзможно последните да бъдат предмет на цесия през 2017г. Твърди се, че при установяване на допусната грешка двамата ответника са предприели незабавни действия с цел отстраняването и. Изпратена е нотариално заверена молба за заличаване на вписания договор за цесия . При получаване и от СВ-П. е получен мълчалив отказ за разглеждане като цялата преписка е върната обратно на подателя без постановяване на какъвто и да било акт. Мотивите на съдията по вписванията са свързани с гореописаната релевантност на вписваните допълнителни обстоятелства към първичния акт. В конкретния случай договорът за ипотека , явяващ се първоизточник е заличен от години преди вписването на договора за цесия. Ответникът признава исковата претенция и моли да се постанови решение при признание на иск като на основание чл.90 от ЗКИР във вр.с чл.537, ал.2 от ГПК съдът постанови заличаване на вписаното в СВ-П. обстоятелство, а именно договор за цесия от 09.01.2017г. с вх.рег.№1139/20.02.2017г. , акт №35, том 1. Моли се в полза на ищеца да бъдат присъдени разноски в минимален размер доколкото настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност като счита, че в конкретния случай приложимата разпоредба е по чл.7, ал.1т.5 от Наредба №1/2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 500лв., доколкото се касае за производство по чл.537, ал.2 от ГПК.

В срока по чл.131 от ГПК от ответника „УниКредит Белбанк“АД е подаден писмен отговор, с който се признават исковите претенции. Твърди се, че след сключване на договора за цесия от 09.01.2017. са предприети действия за редовното му отбелязване в СВ-П.. Доколкото обаче ипотеката върху прехвърлените с договора за цесия обезпечения / описаните в исковата молба два поземлени имота/е била вече частично заличена през 2013г. именно по отношение на тези имоти, очевидно е невъзможно същите имоти да бъдат

предмет на договора за цесия. Този ответник също навежда твърдения, че след установяване на допусната грешка са били предприети действия за отстраняването и като е изпратена нотариално заверена молба за заличаване на вписания договор за цесия. При получаването и от СВ-П. е получен мълчалив отказ за разглеждане, съответно цялата преписка е била върната обратно към подателя, без постановяване на какъвто и да било акт. В конкретния случай договорът за ипотека, явяващ се първоизточник, е заличен години преди вписването на договора за цесия. Моли се да се постанови решение при признание на иск. Прави се искане разноските на ищцовата страна да бъдат редуцирани до сумата от 500 лв. тъй като делото не е с фактическа сложност и в конкретния случай намира приложение разпоредбата на чл. 7, ал. 1 т. 5 от Наредба № 1/2004 г за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В съдебно заседание ищцовото дружество не се явява и не се представлява. От същото е подадена молба вх. № 26111/16.12.2023 г., с която изрично е поискано да бъде прекратено съдебното дирене и съдът да се произнесе с решение при признание на иск.

В съдебно заседание ответните дружества не изплащат представители. От същите са постъпили молби, с които поддържат заявеното с писмените си отговори.

Пазарджишкият районен съд след като се запозна с изложените в исковата молба твърдения, становищата на страните, пристъпи към произнасяне при хипотезата на чл. 237, ал. 1 от ГПК.

Предявени са обективно и кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 124 от ГПК във вр. с чл. 88 и чл. 80 от ЗКИР и иск с правно основание чл. 537, ал. 2 от ГПК.

Разпоредбата на чл. 237 от ГПК предвижда възможността ищецът да поиска от съда да прекрати съдебното дирене и да постанови решение при признание на иск. В този случай съдът постановява решението си като в мотивите му е достатъчно да се укаже, че същото е постановено при признание на иск.

Съдът намира, че в настоящият случай е налице хипотезата на чл. 237, ал. 1 от ГПК. Представените с исковата молба писмени доказателства обосновават извода, че предявените искове са основателни. Спазени са и изискванията на чл. 237, ал. 2 от ГПК, тъй като признатото право не противоречи на закона и добрите нрави, а от друга страна е такова, с което страната може да се разпорежда.

Съгласно разпоредбата на чл. 88 от ЗКИР всяко вписване в имотния регистър може да бъде оспорено по реда на чл. 537, ал. 2 и ал. 3 от ГПК. Разпоредбата на чл. 90 от ЗКИР предвижда, че заличаването на вписването се извършва в три хипотези – когато по исков ред се установи недопустимост или недействителност на вписването, или несъществуване на вписано обстоятелство, тоест заличаването на вписването предполага уважаване на предявения иск по чл. 537, ал. 2 от ГПК във вр. с чл. 88 и чл. 90 от ЗКИР/ в този смисъл решение № 158/04.02.2016 г. по т. д. № 247/2015 г. на ВКС и определение № 154/20.03.2015 г. по ч. т. д. № 119/2015 г. на ВКС. Предмет на тези искове е установяване на фактите, сочещи на

недопустимост или недействителност на вписването или на несъществуване на вписаното обстоятелство. Всеки един от трите иска по чл.90, ал.1 от ЗКИР е установителен, поради което за предявяването му ищецът следва да обоснове наличие на правен интерес. Такъв е налице, ако с вписването са засегнати права на ищеца или той не може да реализира свои предоставени от закона права поради допуснато незаконосъобразно вписване на други права. Целта на уредените в тази разпоредба искове е в случай на уважаването им съдебното решение по тях да легитимира ищеца като заинтересовано лице по смисъла на чл.90, ал.2 от ЗКИР, което може да иска заличаване на вписването като самото заличаване ще се извърши по реда на чл.90, ал.2 и ал.3 от ЗКИР от съдията по вписванията/ в този смисъл определение №304/27.06.2013г по ч.гр.д.№2821/2013г на ВКС и определение №37/20.01.2016г по ч.гр.д.№6168/2015г на ВКС. Когато е вписано неподлежащо на вписване обстоятелство, вписването е недействително, а когато вписването е постановено по искане на нелегитимирано лице, вписването е недопустимо/ в този смисъл е определение №154/20.03.2015г. по ч.т.д.№119/2015г на ВКС/.

В този ред на мисли и предвид изчерпателно изложените в исковата молба твърдения съдът счита, че за ищеца е налице правен интерес от предявяване на горните установителни искове. Безспорно е от представените по делото многобройни писмени доказателства, че през 2013г. ищцовото дружество е станало собственик на процесните два поземлени имота, ведно с построените в тях сгради по силата на покупко продажба. Праводателят на ищеца е придобил тези имоти на публична продажба. През 2008г е учредена договорна ипотека в полза на „Уни Кредит Булбанк“ АД за обезпечаване на задълженията на ЕТ „Ю.-П. Г. като предмет на този договор са били недвижими имоти, включително и процесните два. Учредената договорна ипотека по отношение на процесните два имота е заличена на 20.12.2013г., тъй като праводателят на ищеца като купувач на ипотекиран имот не е поел обезпеченото в полза на горната банка задължение по реда на чл.175, ал.2 от ЗЗД. Впоследствие на 15.02.2017г. между ответните дружества е сключен договор за цесия, по силата на който банката е прехвърлила на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД всички свои вземания като кредитор наред с привилегии и обезпечения и така въпреки, че договорната ипотека е частично заличена по отношение на собствените на ищеца имоти, то по искане на цесионера с разпореждане на съдията по вписванията в СВ-П. е извършено вписване вх.рег.№1139/20.07.2017г на договора за цесия в книгата за договорните ипотeki чрез отбелязване по партидата на нотариалния акт от 2008г. за договорна ипотека. В резултат на това вписване при издаване на удостоверения за вписвания, отбелязвания и заличаване/ така нареченото удостоверение за тежести/ по партидите на горните два имота, собственост на ищеца, договорът за цесия се отразява като тежест, поради което очевидно това вписване ограничава в съществена степен правата на ищеца като собственик.

С оглед направено признание на иска, съдът намира, че предявените искове с правно основание чл.124 от ГПК във вр. с чл.90, ал.1 от ЗКИР и по чл.537, ал.2 във вр. с чл.88 от ЗКИР като основателни и доказани следва да бъдат уважени. Що се отнася до искането да се постанови заличаване на вписването на договора за цесия от 09.01.2017г., вписан в СВ-П. с

вх.рег.№1139/20.02.2017г., акт №35, том 1 съдът счита, че по това искане не следва изрично да се произнася в диспозитива на съдебния акт, защото заличаването на вписано обстоятелство е последица от уважаване на иска по чл.537, ал.2 във вр. с чл.90, ал.1 и чл.88 от ЗКИР. В случай на уважаване на установителните искове по чл.90, ал.1 от ЗКИР съдебното решение по тях ще легитимира ищеца като заинтересовано по смисъла на чл.90, ал.2 от ЗКИР лице да поиска заличаване на вписването като при всички случаи компетентен да постанови заличаването на вписвания в имотния регистър, респективно на вписванията, извършени по реда на Правилника за вписванията, предвид изричната разпоредба на чл.90, ал.2 и ал.3 от ЗКИР е съдията по вписванията.

По разноските:

Ответниците са направили възражение за прекомерност на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение като считат, че в конкретния случай е приложима разпоредбата на чл.7, ал.1, т.5 от Наредба №1/2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ преди последната редакция ДВ бр.88/04.11.2022г./ и на ищеца се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 500лв., тъй като се касае за охранително производство по реда на чл.537, ал.2 от ГПК. Видно от данните по делото ищецът е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 1800лв. с включено ДДС/ 1500лв без ДДС/. Съдът приема, че са предявени три иска, които са неоценяеми. Настоящото производство не е охранително, а исково, поради което приложение намира разпоредбата на чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ преди последната редакция ДВ бр.88/04.11.2022г/. Минималният размер за неоценяем иск е 600лв. При два уважени неоценяеми иска минималното възнаграждение е 1200лв. без ДДС и 1440лв. с ДДС.Ето защо ответниците следва да заплатят на ищеца сумата от 1 440лв. адвокатско възнаграждение. Съдът констатира, че ищецът не е внесъл държавна такса в размер на 160лв./ по 80 лв. за всеки иск/, поради което и на основание чл.77 от ГПК следва да бъде осъден. Наред с това тази сума от 160лв. държавна такса следва да се присъедини към дължимите от ответниците разноски или ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца общо сумата от 1 600лв.

Воден от горното и на основание чл.237, ал.1 от ГПК Пазарджишкият районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.124 от ГПК във вр.с чл.90, ал.1 от ЗКИР в отношенията между „А. Р. Б.“ООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление град С., район К. с., ул.“Г.“ бл.18, вх.Б, ет.1 ап.24, представлявано от управителя И. Л. М. като ищец по делото и „У. Б.“АД с ЕИК **** със седалище и адрес на управление град С., район В., пл.“С. Н.“№7, представлявано от изпълнителните директори Ц. Г. М. и А. Т. и „АСВ“ЕАД с ЕИК **** със седалище и адрес на управление град С., ж.к.Л.-10, бул.“Д-р П. Д.“№25, офис сграда Лабиринт, ет.2, офис 4, представлявано от изпълнителния директор Ю. Х. Ю. като ответници по делото,че **учредената договорна ипотека в полза на „Уни**

Кредит Булбанк“АД, вписана в Служба по вписвания-П., вх.рег.№6075 от 07.08.2008г., Акт №80, том IV, дело 4437/2008г. върху собствените на „А. Р. Б.“ ООД имоти: 1/ поземлен имот №40024, находящ се в землището на село Г., ЕКАТЕ 14619, община П., местност „П. п.“, с площ от 2.407 дка, с начин на трайно ползване: стопански двор, при граници и съседи по документ за собственост: имот №400025-стопански двор, имот №400069-стопански двор, имот №400070-местен път, имот №400065-стопански двор, като имотът е образуван от имот №400015, който имот съгласно КKKP на село Г., община П. представлява поземлен имот с идентификатор 14619.400.24, ведно със застроената в имота масивна едноетажна сграда – производствено хале със застроена площ от 423 кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.24.3, 2/ поземлен имот №40025, находящ се в землището на село Г., ЕКАТЕ 14619, община П., местност „П. п.“, с площ от 10.328 дка, с начин на трайно ползване : стопански двор, при граници и съседи на имота по документ за собственост : имот №400044-производствен терен, имот №400069-стопански двор, имот №400024-стопански двор, имот №400065-стопански двор, имот №400067-стопански двор, имот №400022-стопански двор, имот №000349-полски път, имот №000072-Път II като имотът е образуван от имот №400023 и имот №400021, който имот съгласно КKKP на село Г., община П. представлява поземлен имот с идентификатор 14619.400.25, ведно със застроените в имота сгради :предприятие за преработка на ориз и застроен с масивна сграда за техническо обслужване и ремонт на автомобили със застроена площ от 222 кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.1, масивна сграда- ремонтна работилница, преустроена в административна сграда със застроена площ от 166кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.2, масивна сграда –склад със застроена площ от 91 кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.3, масивна сграда –склад със застроена площ от 187.кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.4, масивна сграда –склад със застроена площ от 373 кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.5, масивна сграда-склад от 192 кв.м., масивна сграда – лаборатория с площ от 39 кв.м., масивна сграда- метален склад с вграден бункер за съхранение на жито от 247 кв.м. е заличена на 20.12.2013г. и извършеното в Служба по вписвания-П. вписване на Договор за цесия от 09.01.2017г. , вх.рег.№1139 от 20.02.2017г., Акт №35, том 1, дв.вх.рег.№1138 е недействително.

ОТМЕНЯВА на основание чл.537, ал.2 от ГПК във вр. с чл.88 от ЗКИР извършеното в Служба по вписвания-П. вписване/ отбелязване/ на договор за цесия от 09.01.2017г. , вх.рег.№1139 от 20.02.2017г., Акт №35, том 1, дв.вх.рег.№1138 по отношение на следните недвижими имоти: 1/ поземлен имот №40024, находящ се в землището на село Г., ЕКАТЕ 14619, община П., местност „П. п.“, с площ от 2.407 дка, с начин на трайно ползване: стопански двор, при граници и съседи по документ за собственост: имот №400025-стопански двор, имот №400069-стопански двор, имот №400070-местен път, имот №400065-стопански двор, като имотът е образуван от имот №400015, който имот съгласно КKKP на село Г., община П. представлява поземлен имот с идентификатор 14619.400.24, ведно със застроената в имота масивна едноетажна сграда – производствено хале със застроена площ от 423 кв.м., представляваща сграда с

идентификатор 14619.400.24.3, 2/ **поземлен имот №40025**, находящ се в землището на село Г., ЕКАТЕ 14619, община П., местност „П. п.“, с площ от 10.328 дка, с начин на трайно ползване : стопански двор, при граници и съседи на имота по документ за собственост : имот №400044-производствен терен, имот №400069-стопански двор, имот №400024-стопански двор, имот №400065-стопански двор, имот №400067-стопански двор, имот №400022-стопански двор, имот №000349-полски път, имот №000072-Път II като имотът е образуван от имот №400023 и имот №400021, който имот съгласно КKKP на село Г., община П. представлява поземлен имот с идентификатор 14619.400.25, ведно със застроените в имота сгради :предприятие за преработка на ориз и застроен с масивна сграда за техническо обслужване и ремонт на автомобили със застроена площ от 222 кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.1, масивна сграда- ремонтна работилница, преустроена в административна сграда със застроена площ от 166кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.2, масивна сграда –склад със застроена площ от 91 кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.3, масивна сграда –склад със застроена площ от 187.кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.4, масивна сграда –склад със застроена площ от 373 кв.м., представляваща сграда с идентификатор 14619.400.25.5, масивна сграда-склад от 192 кв.м., масивна сграда – лаборатория с площ от 39 кв.м., масивна сграда- метален склад с вграден бункер за съхранение на жито от 247 кв.м.

ОСЪЖДА „А. Р. Б.“ООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление град С., район К. с., ул.“Г.“, бл.18, вх.Б, ет.1 ап.24, представлявано от управителя И. Л. М. да заплати на основание чл.77 от ГПК в полза на Районен съд-П. държавна такса в размер на 160лв.

ОСЪЖДА „У. Б.“АД с ЕИК **** със седалище и адрес на управление град С., район В., пл.“С. Н.“№7, представлявано от изпълнителните директори Ц. Г. М. и А. Т. и „АСВ“ЕАД с ЕИК **** със седалище и адрес на управление град С., ж.к.Л.-10, бул.“Д-р П. Д.“№25, офис сграда Лабиринт , ет.2, офис 4, представлявано от изпълнителния директор Ю. Х. Ю. да заплатят на „А. Р. Б.“ООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление град С., район К. с., ул.“Г.“, бл.18, вх.Б, ет.1 ап.24, представлявано от управителя И. Л. М. сумата от 1 600лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____